

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **HB ELEKTRO s. r. o.**, IČO: 02305747,
sídlem Chudenická 1059/30, 100 00 Praha 10,
zastoupen Mgr. Jakubem Hajdučíkem, advokátem,
sídlem Sluneční náměstí 14/2588, 158 00 Praha 5,

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) včasně podanou prostřednictvím právního zástupce domáhal, aby soud konstatoval, že daňová kontrola daně z přidané hodnoty provedená u žalobce za zdaňovací období leden až září 2017, ukončená sdělením ze dne 28. 4. 2022, č. j. 1157603/22/2501-60562-506607, byla nezákonným zásahem.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. Současně žalobce požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

3. Žalobce spatřoval nezákonný zásah žalovaného ve skutečnosti, že žalovaný zahájil u žalobce daňovou kontrolu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden až září 2017. Následně byla kontrola ukončena bez doměření daně doručením žalobci zprávy o daňové kontrole dne 2. 5. 2022.
4. Žalobce uvedl, že jednatelům žalobce bylo policií sděleno obvinění ze spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Podstatou mělo být, že žalobce dodal mobilní telefony společnosti Turbado EU LLC se sídlem v USA na území České republiky, čímž došlo k uskutečnění plnění dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), ale daň z přidané hodnoty žalobce nepřiznal a nezaplatil. Policejní orgán následně opatřením ze dne 9. 5. 2019, č. j. KRPU-23422-78/TČ-2018-040080-KUL, přibral správce daně k podání odborného vyjádření, jehož obsahem jsou identické právní otázky, které se správce daně chystal prověřovat daňovou kontrolou. Z uvedeného žalobce dovozoval, že žalovaný byl informován, že žalobce nemůže předložit při zahájení daňové kontroly žalovaným požadované podklady, protože mu byly odebrány při domovní prohlídce. O této skutečnosti byl žalovaný dle žalobce informován minimálně ode dne 9. 5. 2019, kdy jej policejní orgány opatřením č. j. KRPU-23422-78/TČ-2018-040080-KUL, přibraly k podání odborného vyjádření. Přesto žalovaný čekal dle žalobce až do 25. 11. 2019, kdy zaslal policejnímu orgánu výzvu, ve které vyžadoval poskytnutí listin, tj. mezinárodních přepravních listů, dodacích listů ke zboží, protokolů o podání vysvětlení konkrétních osob a záznamů z prohlídky jiných prostor.
5. Žalobce trval na tom, že žalovaný svým indolentním postupem způsobil průtah v daňové kontrole minimálně ode dne 14. 8. 2019 do dne 5. 12. 2019, kdy obdržel od policejního orgánu doklady nezbytné pro provedení daňové kontroly.
6. Žalobce trval na tom, že po dni 5. 12. 2019 prováděl žalovaný daňovou kontrolu tak, aby její délka byla co nejdelší. Přestože měl žalovaný informace o všech zahraničních dodavatelích žalobce, které chtěl od počátku daňové kontroly prověřit, tak posílal jednotlivá mezinárodní dožádání po jednom až po skupinách dodavatelů tak, aby se doba trvání kontroly protahovala. Žalobce uvedl, že mezinárodní dožádání ohledně dodavatele Yucatel GmbH bylo odesláno dne 31. 1. 2020, ohledně dodavatele TelePart Discount Distribution GmbH a Eno telecom GmbH až dne 15. 5. 2020, ohledně dodavatele api COMPUTERHANDELS GmbH a einsAmobile GmbH dne 26. 6. 2020, ohledně dodavatele SH Telekommunikation Deutschland GmbH, Miva distribution GmbH, Tiptep GmbH, Onstore 24, Sysnet s. r. o., Telefonc Corp. s. r. o. dne 8. 7. 2020, ohledně dodavatele eGrade s. r. o. a Black Dragon Distribution s. r. o. dne 10. 7. 2020, ohledně dodavatele DHL a DPD dne 10. 8. 2020, ohledně dodavatele Sysnet s. r. o. dne 19. 1. 2021 a opakovaně ohledně dodavatele DHL dne 22. 2. 2021. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že zejména v období od 10. 8. 2020 do dne 22. 2. 2021 byla daňová kontrola stižena úplnou nečinností žalovaného.
7. Žalobce zdůraznil, že zjištěná skutková verze případu odpovídá jeho původnímu tvrzení. Přesto jeho prověření trvalo správcí daně déle než 2 roky a 9 měsíců. Žalobce trval na tom, že daňová kontrola byla prováděna indolentně ve zjevné snaze žalobce co nejvíce poškodit.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Trval na tom, že daňová kontrola trvala nepřiměřeně dlouho, a proto byla nezákonným zásahem.

8. Dále žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, sp. zn. 7 Afs 22/2003, trval na tom, že jednotlivé kroky daňové kontroly musí po sobě následovat v přiměřených časových intervalech. Trval na tom, že při provádění daňové kontroly nemohou státní orgány jednat bez časového omezení a nejsou oprávněny si počínat svévolně, přičemž právě stanovení povinnosti těsné souslednosti prováděných kroků odpovídá invazivnosti instrumentu daňové kontroly. V tomto směru pak žalobce obsáhle citoval usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110.
9. Žalobce dále zdůraznil, že s ohledem na skutečnost, že se domáhá pouze deklarování nezákonnosti daného zásahu, nebylo nutné využít jiných prostředků ochrany ve smyslu § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“).

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě podrobně popsal časovou souslednost jednotlivých úkonů provedených v rámci předmětné daňové kontroly. Dále žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že žalobce v rámci daňové kontroly nepředložil žádné doklady, přičemž se odkazoval na trestní spis Policie ČR, žalovaný v rámci provedené daňové kontroly zaslal 19 žádostí o mezinárodní výměnu informací na Slovensko a do Polska a Německa, neboť z podkladů získaných od Policie ČR nebylo možné řádně daňovou povinnost žalobce přezkoumat. Žádosti o mezinárodní výměnu byly zaslány nejen na dodavatele žalobce, ale i na odběratele a zjištěné přepravce zboží v zahraničí. Žalovaný trval na tom, že nedocházelo k žádným prodlevám mezi úkony žalovaného, neboť veškeré úkony byly prováděny v obvyklých lhůtách.
11. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že žalobce nečinnost správce daně namítal již v průběhu daňové kontroly, ale nadřízený správní orgán dospěl k závěru, že nečinný nebyl, ale prováděl úkony, o kterých nemusí být daňový subjekt informován (podávání žádostí o mezinárodní výměnu informací). O těchto úkonech se mohl žalobce dovědět, pokud by využil svého práva nahlížet do daňového spisu.
12. K výslovně uvedenému období od 14. 8. 2019 do 5. 12. 2019 žalovaný poukázal na skutečnost, že vyhodnocoval podklady získané již před zahájením daňové kontroly, a že již v den zahájení kontroly 14. 8. 2019 odeslal nadřízenému orgánu žádost o výměnu informací na Slovensko týkající se odběratele Turbado EU LLc (dále jen „Turbado“) a následně činil další aktivní kroky k získání informací pro posouzení správnosti deklarované daňové povinnosti.
13. K námitce týkající se žádostí o mezinárodní výměnu informací žalovaný uvedl, že byly zasílány průběžně dle vyhodnocení informací z daňových dokladů žalobce a z odpovědí na výměnu informací ze Slovenska zaevidovaných pod č. j. 2588358/19 a č. j. 4374/20, ze kterých vyplynulo, že odběratelská společnost Turbado nepřiznala pořízení zboží z jiného členského státu. Na základě této informace začal správce daně ověřovat původ zboží, a to odesláním výměny informací na jednotlivé dodavatele uvedené v kontrolních hlášeních a také přepravce pro zjištění pohybu zboží z České republiky do jiného členského státu. Postupně podle došlých odpovědí správce daně tyto informace vyhodnocoval.
14. Zároveň žalovaný zdůraznil, že systém zasílání žádostí o výměnu informací s jinými členskými státy neumožňuje hromadné zasílání. Každá žádost na jednotlivý subjekt se musí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyplnit samostatně, včetně uvedení důvodů pro zaslání žádosti a uvedení skutečností, které mají být prošetřeny. Žádosti byly vyhotovovány žalovaným a následně předávány nadřízenému orgánu, který zajišťoval jejich přeložení do cizích jazyků a jejich následné odeslání do zahraničí. Proto byly žádosti vyhotovovány postupně a také postupně odesílány.

15. K namítané nečinnosti žalovaného v období od 10. 8. 2020 do 22. 2. 2021 žalovaný uvedl, že z obsahu správního spisu vyplývá, že v tomto období učinil řadu úkonů. Například zaslal výzvu dle § 57 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, (dále jen „daňový řád“), žádosti o mezinárodní výměnu informací, vyhotovil řadu úředních záznamů a vyhodnotil přijaté odpovědi na zaslání žádosti o mezinárodní výměnu dat. Žalovaný trval na tom, že i v tomto období činil úkony v přiměřených lhůtách.
16. Žalovaný trval na tom, že průběh daňové kontroly nenaplňoval znaky nezákonného zásahu. S poukazem na obsah správního spisu uvedl, že daňová kontrola byla zahájena v reakci na zjištění orgánů činných v trestním řízení o vyšším stupni pravděpodobnosti zkrácení daní jednateli žalobce. Kontrola tedy dle žalovaného nebyla svévolná, šikanózní ani formální. Z obsahu správního spisu vyplývá, že kontrola probíhala průběžně, přiměřeně kontinuálně a v přísných lhůtách pro stanovení daně uvedených v § 148 daňového řádu.

Jednání soudu

17. Právní zástupce žalobce při jednání odkázal na písemné vyhotovení žaloby. Dále uvedl, že správní spis byl účelově zmanipulován tak, aby to vypadalo, že daňová kontrola byla zahájena u pro správce daně neznámého daňového subjektu v roce 2019. Dle právního zástupce žalobce však závěr, že žalobce zkrátil daň, pojal správce daně již v roce 2015, kdy byl dán z jeho strany podnět k zahájení trestního stíhání. Správní spis byl dle právního zástupce žalobce upraven tak, aby vzbuzoval dojem, že daňové kontrole předcházela pouze dvoutýdenní vyhledávací činnost, ovšem z trestního oznámení vyplývá, že již několik let předtím správce daně věděl o zkrácení daně, a proto podal podnět k trestnímu stíhání. Z uvedeného právní zástupce žalobce dovozoval, že daňová kontrola zahájená v srpnu 2019 byla zahájena pouze formálně, ale ve skutečnosti probíhala nepřiměřeně dlouho již před jejím formálním zahájením. Právní zástupce žalobce trval na tom, že veškerá potřebná zjištění, že daň byla přiznána jinak, než měla být, byla ze strany správce daně shromážděna již dávno před zahájením daňové kontroly, když podnět k trestnímu stíhání byl podán již v roce 2015, a po zahájení kontroly byly pouze zprocesněny úkony, na jejichž základě žalovaný již dávno dospěl k závěru, že byla zkrácena daň. Daňová kontrola tak byla úkonem nadbytečným. Úkony kontroly totiž dle právního zástupce žalobce směřovaly pouze k tomu, co již správce daně sám ze své vyhledávací činnosti zjistil a najisto policejnímu orgánu postavil. Dále poukázal rovněž na skutečnost, že žalovaný jako prizvaný odborný konzultant již před zahájením daňové kontroly znal od policie veškeré rozhodné skutečnosti pro stanovení daně. Proto kontrola byla dle jeho názoru zcela nadbytečná. Celá daňová kontrola byla dle právního zástupce žalobce stížena nečinností, neboť správce daně ověřoval pouze skutečnosti, které již znal. Správce daně již před zahájením kontroly disponoval podezřením, že došlo ke zkrácení daně. Veškeré úkony v rámci daňové kontroly právní zástupce žalobce považoval za úkony nadbytečné. Žalobce rovněž podotkl, že již v průběhu daňové kontroly využil prostředek ochrany proti nečinnosti správce daně.

18. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu odkázal na obsah písemného vyjádření k žalobě. Zdůraznil, že pokud bylo v roce 2015 podáno trestní oznámení, muselo to být pro trestnou činnost týkající se jiných skutečností než těch ověřovaných předmětnou daňovou kontrolou, neboť předmětem daňové kontroly byla zdaňovací období až roku 2017. Uvedl, že z žádných dokumentů vyhotovených před zahájením daňové kontroly nevyplývalo, že by správce daně měl k dispozici skutková zjištění, která se správce daně dozvěděl až na základě mezinárodních dožádání v rámci daňové kontroly. Z dokladu o přibrání správce daně jako odborného konzultanta Policií České republiky vyplývá, že byl přibrán, aby vyložil zákon o DPH, nikoliv aby doložil jednotlivé skutkové okolnosti dotčených obchodů.
19. Při jednání soudu byl proveden důkaz opatřením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, služby kriminální policie a vyšetřování, odboru hospodářské kriminality KŘPU, o přibrání Finančního úřadu pro Ústecký kraj k podání odborného vyjádření ze dne 9. 5. 2019, č. j. KŘPU-923422-78/TČ-2018-040080-KUL.

Posouzení věci soudem

20. V § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) je uvedeno, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle ustanovení § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem rozhoduje na základě skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. V ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle ustanovení § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl. Dle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
21. V daném případě se žalobce domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající v daňové kontrole byl v důsledku nečinnosti žalovaného v rámci probíhající kontroly nezákonný. Domáhal se tedy určení, že tvrzený zásah byl nezákonný, a v souladu s § 87 odst. 1 s. ř. s. byl tedy pro posouzení věci rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době předmětné daňové kontroly. Současně ze strany žalobce nemusely být vyčerpány jiné prostředky ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s.
22. Žalobce ve své žalobě vymezil dva časové úseky, ve kterých byl dle jeho názoru žalovaný v průběhu daňové kontroly zcela nečinný. Prvním takovým časovým úsekem je období od zahájení daňové kontroly dne 14. 8. 2019 do 5. 12. 2019, kdy žalovaný obdržel od policejních orgánů vyžádané podklady. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 14. 8. 2019 byla u žalobce zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden až září 2017 v rozsahu tvrzení uvedených v podaných daňových přiznáních v oddílu C II. Ostatní plnění a plnění s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet uvedených na ř. 20 – Dodání zboží do jiného členského státu zahraniční společnosti Turbado. O tomto zahájení daňové kontroly byl vyhotoven protokol ze dne 14. 8. 2019, č.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

j. 1991892/19/2501-60562-506607. V tomto protokolu je uvedeno, že žalovaný vyzval žalobce k předložení daňových a účetních dokladů souvisejících s dodáním zboží zahraniční osobě Turbado a souvisejících podkladů k transakcím spojeným s dodáním zboží této společnosti. Přednostně byla požadována forma dokladů v elektronické podobě. V den zahájení daňové kontroly dále byla odeslána na Slovensko žádost o výměnu informací evidovaná pod č. j. 1967192/19. Na zahájení daňové kontroly reagoval žalobce tentýž den přípisem, ve kterém poukázal na to, že ve vztahu ke skutečnostem, které jsou předmětem daňové kontroly, probíhá trestní řízení s jednateli žalobce, a proto žalobce odmítá umožnit zahájení daňové kontroly, protože by tím byli jednatelé fakticky zbaveni svého práva odeprít výpověď. Na podání žalobce reagoval žalovaný přípisem ze dne 16. 8. 2019, ve kterém konstatoval, že daňová kontrola byla již fakticky zahájena a že plná moc pro právního zástupce žalobce pro daňové řízení, která byla součástí přípisu žalobce ze dne 14. 8. 2019, je účinná až od jejího doručení žalovanému jako správci daně. Dne 29. 8. 2019 byla žalobci odeslána výzva č. j. 2068769/19/2501-60562-505892, kterou žalovaný vyzval žalobce k předložení údajů o číslech všech běžných, podnikatelských, termínovaných, spořicíh či jiných účtů, o majitelích a zmocněncích, kteří jsou oprávněni nakládat s peněžními prostředky na účtu č. X a o stavech peněžních prostředků na tomto účtu k 1. 1. 2017 a k 31. 12. 2017 a jejich pohybu v roce 2017. Na tuto výzvu reagoval žalobce stručným přípisem ze dne 2. 9. 2019, ve kterém uvedl, že daňová kontrola dle jeho názoru nebyla zahájena a že veškeré doklady zabavila Policie ČR v řízení označeném v minulém přípisu a žalobce tak nemůže žalovanému předložit požadované doklady. Dne 6. 9. 2019 byla vyhotovena a dne 10. 9. 2019 odeslána žádost o mezinárodní výměnu informací do Polska evidovaná pod č. j. 2091855/19. Dne 1. 10. 2019 byla žalobci zaslána výzva č. j. 2198605/19/2501-60562-506607, kterou žalovaný žalobce vyzýval k prokázání oprávněnosti osvobození dle § 64 zákona o dani z přidané hodnoty u plnění vykázaných na řádku 20 daňových přiznání za kontrolovaná období týkajících se společnosti Turbado. Na tuto výzvu reagoval žalobce přípisem ze dne 14. 10. 2019, ve kterém konstatoval, že veškeré podklady jsou obsaženy v policejním spise, na který již žalobce upozorňoval. Současně vyjádřil podiv, že tyto doklady nemá žalovaný k dispozici, když dle obsahu výzvy do policejního spisu nahlížel. Dne 31. 10. 2019 (žalovaný ve svém vyjádření uvedl nesprávné datum 21. 10. 2019 – pozn. soudu) obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací z Polska evidovanou pod č. j. 2359203/19. Dne 25. 11. 2019 zaslal žalovaný výzvu k poskytnutí listin a informací Policii ČR a dne 5. 12. 2019 byla žalovanému doručena odpověď s požadovanými listinami.

23. Z výše uvedeného výčtu dle soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný v daném časovém úseku nebyl absolutně nečinný, ale činil aktivně kroky směřující k objasnění okolností rozhodných pro ověření skutečností, které byly předmětem daňové kontroly. Prodlevy v řádech týdnů nelze považovat za takovou nečinnost, která by mohla způsobovat nezákonnost zahájené daňové kontroly. K tvrzení, že žalovaný musel vědět, že žalobce nemá k dispozici rozhodné doklady, neboť s ohledem na skutečnost, že byl v kontaktu s orgány činnými v trestním řízení, musel vědět, že veškeré doklady byly předány policii, soud konstatuje, že v současné době, kdy prakticky veškeré účetnictví je vedeno v elektronické podobě, žalovaný zcela oprávněně očekával, že relevantní daňové doklady má žalobce k dispozici v elektronické podobě. Ostatně žalovaný ve svých výzvách výslovně uváděl, že předložení dokladů v elektronické podobě upřednostňuje. Současně je nutno zdůraznit, že daňové řízení je zcela samostatné řízení (trestní řízení bylo vedeno s jednateli a daňové řízení bylo vedeno s žalobcem jako právníckou osobou), ovládané jinými principy než řízení trestní, a proto dle soudu žalovaný jako správce daně postupoval

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zcela správně, když nepřistoupil primárně k převzetí dokladů od Policie ČR, ale výzvami dal žalobci možnost předložit relevantní doklady pro doložení správnosti jeho daňových tvrzení. V uvedeném postupu žalovaného jako správce daně tedy soud neshledal žádnou nezákonnost ani úmyslné obstrukční jednání, které by mohlo mít vliv na zákonnost daňové kontroly.

24. Druhým konkrétním obdobím, ve kterém žalobce namítal absolutní nečinnost žalovaného, bylo období od 10. 8. 2020 do 22. 2. 2021. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v daném období učinil žalovaný následující aktivní kroky. Dne 14. 8. 2020 odeslal výzvu č. j. 189614/20/2501-60562-505892, adresovanou J. T., kterou byl uvedený subjekt vyzván k doložení daňových dokladů, které byly vystaveny na žalobce jako odběratele v období od 1. 1. 2017 do 30. 9. 2017, včetně dodacích listů, uzavřených smluv, na základě kterých bylo plněno, dokladů o úhradách apod. Dále byl uvedený daňový subjekt vyzván k předložení evidence pro daňové účely vedené v souladu s § 100 zákona o dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden až září 2017. Dále žalovaný dne 18. 8. 2020 zaslal žádost o výměnu informací do Německa na společnost DHL Delivery Dresden GmbH a výměnu informací na společnost DPD. Dne 22. 1. 2021 byla zaslána výměna informací na Slovensko ohledně doplnění informací týkajících se společnosti Sysnet s. r. o.
25. V uvedeném období žalovaný zejména obdržel odpověď od J. T. na výzvu a celou řadu odpovědí na žádosti o mezinárodní výměnu informací. Dne 26. 8. 2020 obdržel žalovaný odpověď na výzvu adresovanou panu J. T. Dále téhož dne obdržel žalovaný odpověď na svou žádost o výměnu informací ze Slovenska ze dne 15. 7. 2020 ohledně společnosti Sysnet s. r. o. (evidována pod č. j. 2098389/20). Dne 1. 9. 2020 obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací z Německa ze dne 18. 8. 2020 ohledně společnosti DHL Delivery Dresden GmbH (evidováno pod č. j. 2096672/20). Dne 23. 9. 2020 obdržel žalovaný odpověď na svou žádost o výměnu informací ze Slovenska ze dne 15. 7. 2020 ohledně společnosti Black Dragon Distribution s. r. o. (evidována pod č. j. 2172620/20). Dne 8. 10. 2020 obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací z Německa ze dne 19. 5. 2020 ohledně společnosti TelePart Discount Distribution GmbH (evidováno pod č. j. 2246873/20). Dne 9. 10. 2020 obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací z Německa ze dne 15. 7. 2020 ohledně společnosti SH Telekommunikation Deutschland GmbH (evidováno pod č. j. 2268350/20). Dne 14. 10. 2020 obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací z Portugalska ze dne 13. 7. 2020 ohledně společnosti Onstore 24 – Comercio Equipamentos de Telecomunicacoes (evidováno pod č. j. 22341475/20). Dne 10. 11. 2020 obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací z Německa ze dne 1. 7. 2020 ohledně společnosti COMPUTERHANDELS GmbH (evidováno pod č. j. 2397376/20). Dne 2. 2. 2021 obdržel žalovaný odpověď na žádost o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací ze Slovenska ze dne 22. 1. 2021 ohledně společnosti Sysnet s. r. o. (evidováno pod č. j. 228285/21).
26. Z výše uvedeného výčtu dle soudu jednoznačně vyplývá, že žalovaný v daném časovém úseku nebyl absolutně nečinný, ale činil aktivně kroky směřující k objasnění skutečností rozhodných pro ověření skutečností, které byly předmětem daňové kontroly. Současně z obsahu správního spisu vyplývá, že v daném období žalovaný obdržel velké množství vyžádaných informací, které musel vyhodnotit a zpracovat. Přístup žalovaného k předmětné daňové kontrole nelze dle soudu v řádném případě považovat za indolentní.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

A nelze souhlasit s žalobcem, že by žalovaný v daném časovém úseku byl bezdůvodně nečinný.

27. K poukazu žalobce, že jednotlivé žádosti o poskytnutí informací v rámci mezinárodní výměny informací byly ze strany žalovaného vyhotovovány postupně v průběhu daňové kontroly a nikoli všechny najednou v počátku kontroly samotné, soud uvádí následující. Otázka, která byla předmětem daňové kontroly, tedy správnost daňových tvrzení souvisejících s dodáním zboží do jiného členského státu, je z hlediska daně z přidané hodnoty poměrně složitou materií, u níž je v zájmu objektivního zjištění rozhodných skutečností vždy nutno posoudit celou řadu souvisejících okolností. Je proto pochopitelné, že potřeba získání informací ze zahraničí vyvstávala pro žalovaného postupně, tak jak vyhodnocoval průběžně získané informace k dané problematice.
28. K tvrzení žalobce, že celá daňová kontrola byla nadbytečná, neboť správce daně veškeré skutečnosti rozhodné pro doměření daně znal již před jejím zahájením, neboť již v roce 2015 podal podnět k zahájení trestního stíhání žalobce pro zkrácení daně, soud uvádí následující. Ve vztahu k této námitce je zásadní, že předmětem posuzované daňové kontroly byla zdaňovací období leden až září 2017. V roce 2015, kdy mělo být dle žalobce podáno trestní oznámení, tedy správce daně nemohl mít žádné podklady ke zdaňovacím obdobím, která ještě nenastala. Je rovněž třeba poukázat na skutečnost, že žalobce tvrdil, že správce daně měl již před zahájením daňové kontroly veškeré podklady pro doměření daně, ovšem na základě zjištění z daňové kontroly žádná daň doměřena nebyla a závěr daňové kontroly zněl, že žalobce splnil podmínky pro osvobození dle § 64 zákona o dani z přidané hodnoty u plnění poskytnutých společnosti Turbado v dotčených zdaňovacích obdobích.
29. K tvrzení žalobce, že správce daně již před zahájením daňové kontroly měl veškeré podklady vedoucí k podezření, že žalobce zkrátí daňovou povinnost, soud konstatuje, že právě daňová kontrola je právním institutem sloužícím k ověření správnosti tvrzení daňových subjektů, a to ať již na základě namátkového výběru nebo na základě existence určitých indicií naznačujících pochybnosti o tvrzení daňového subjektu. V rámci daňové kontroly je pak rovněž daňovému subjektu dána možnost svá daňová tvrzení prokázat a doložit. I kdyby před zahájením měl žalovaný určité pochybnosti o oprávněnosti žalobcem uplatněného osvobození od daně, nemohlo to mít žádný vliv na zákonnost vedení samotné kontroly, v jejímž rámci se podařilo žalobci pochybnosti správce daně rozptýlit.
30. Závěrem soud konstatuje, že z judikatury správních soudů vyplývá, že daňová kontrola, ačkoli je pouze jedním z úkonů v rámci daňového řízení, může být za určitých okolností nezákonným zásahem do práv daňového subjektu. Takový zásah však musí jednoznačně a markantně vybočovat ze zákonných mezí stanovených pro daňové řízení. Zejména se jedná o nadměrné svévolné zatěžování daňového subjektu neúčelnými úkony a jejich šikanózním výkonem jako je například opakované neúčelné provádění místních šetření, vyžadování po daňovém subjektu nesouvisejících dokladů a trvání na prokazování irelevantních skutečností. Dále může být daňová kontrola nezákonným zásahem například v případě, kdy dojde k jejímu účelovému výhradně formálnímu zahájení pouze z důvodu prodloužení lhůty k vyměření daně, aniž by byly činy další úkony v řízení. Rovněž lze uvažovat o nezákonnosti daňové kontroly, pokud je stížena dlouhými úseky absolutní nečinnosti daňových orgánů, v důsledku, níž dochází k poškozování práv kontrolovaného daňového subjektu. Je však třeba konstatovat, že v daném případě soud na základě obsahu předloženého správního spisu nedospěl k závěru, že by daná daňová kontrola byla stížena některou z výše uvedených vad. Soud neshledal ani žalobcem tvrzenou nečinnost Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaného v rámci předmětné daňové kontroly. Skutečnost, že daňová kontrola probíhala 2 roky a 9 měsíců a jejím závěrem bylo, že nezpochybnila daňově relevantní tvrzení žalobce jako daňového subjektu, sama o sobě ještě nemůže odůvodnit závěr, že by se jednalo o nezákonný zásah ze strany žalovaného jako správce daně. Kontrolní činnost je jednou ze zákonem předvídaných činností správce daně ať již jde o kontrolu namátkovou či kontrolu na základě podnětu. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce nebyl ze strany žalovaného obtěžován nepřiměřenými či opakovanými požadavky a veškerý zásah do práv žalobce tedy spočíval pouze a výhradně ze skutečnosti, že samotná kontrola probíhala a žalobce čekal na její závěry. Z obsahu správního spisu pak vyplývá, že v rámci daňové kontroly nebyly časové úseky, ve kterých by po nepřiměřenou dobu byl žalovaný jako správce daně absolutně nečinný.

31. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že předmětnou daňovou kontrolu je nutné nepochybně považovat za zásah do práv žalobce, ovšem jednalo se o zásah, který nevybočil ze zákonných mantinelů. Proto soud shledal předmětnou žalobou nedůvodnou.
32. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud žalobu výrokem I. jako nedůvodnou ve smyslu § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
33. Při jednání soud neprovedl dokazování usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 30. 4. 2018, č. j. 1 KZV 17/2018-30, neboť tato listina byla součástí správního spisu, ze kterého byl při jednání soudu proveden referát. Správním spisem se v rámci správního soudnictví dokazování neprovádí.
34. Dále soud neprovedl dokazování usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, služby kriminální policie a vyšetřování, odboru hospodářské kriminality KRPU, o zahájení trestního stíhání J. B., nar. X, a J. B., nar. X, ze dne 27. 2. 2018, č. j. KRPU-23422-5/TČ-2018-040080-KUL, opatřením státního zastupitelství v Praze ze dne 10. 7. 2019, č. j. 1 KZV 92/2019-49, a usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, služby kriminální policie a vyšetřování, odboru hospodářské kriminality KRPU, o zrušení zajištění věci ze dne 24. 11. 2020, č. j. KRPU-23422-230/TČ-2018-040080-KUL, a to pro nadbytečnost, neboť uvedenými důkazy chtěl žalobce prokázat, že žalovaný měl k dispozici dostatečné podklady pro doměření daně za zdaňovací období roku 2017 již v roce 2015.
35. V souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 1. února 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.